

Sentencja

- 1) Artykuł 9 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że działalność, taka jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, polegająca na świadczeniu przez spółkę na rzecz regionu usług w dziedzinie planowania i zarządzania regionalną służbą zdrowia zgodnie z umowami programowymi zawartymi pomiędzy tą spółką a rzezonym regionem, stanowi działalność gospodarczą w rozumieniu wspomnianego przepisu.
- 2) Artykuł 13 ust. 1 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że działalność, taka jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, polegająca na świadczeniu przez spółkę na rzecz regionu usług w dziedzinie planowania i zarządzania regionalną służbą zdrowia zgodnie z umowami programowymi zawartymi pomiędzy tą spółką a rzezonym regionem, jest objęta zasadą nieopodatkowania podatkiem od wartości dodanej przewidzianą w tym przepisie, w sytuacji gdy owa działalność stanowi działalność gospodarczą w rozumieniu art. 9 ust. 1 tej dyrektywy, jeżeli, co podlega weryfikacji sądu odsyłającego, można uznać, że wspomnianą spółkę należy zaklasyfikować jako podmiot prawa publicznego oraz że wykonuje ona wspomnianą działalność jako podmiot władzy publicznej, o ile sąd odsyłający stwierdzi, że zwolnienie tej działalności nie spowoduje znaczących zakłóceń konkurencji.

W tym kontekście pojęcie „innych podmiotów prawa publicznego” w rozumieniu art. 13 ust. 1 wspomnianej dyrektywy nie powinno być interpretowane poprzez odesłanie do pojęcia „podmiotu prawa publicznego” ustanowionego w art. 1 ust. 9 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi.

(¹) Dz.U. C 212 z 7.7.2014.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 29 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – B&S Global Transit Center BV/Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-319/14) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólnotowy kodeks celny — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Artykuły 203 i 204 — Procedura wspólnotowego tranzytu zewnętrznego — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Artykuły 365, 366 i 859 — Powstanie długu celnego — Usunięcie lub brak usunięcia spod dozoru celnego — Niewykonanie obowiązku — Brak zakończenia procedury tranzytu — Wyprowadzenie towarów z obszaru celnego Unii Europejskiej]

(2015/C 429/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: B&S Global Transit Center BV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Sentencja

Artykuły 203 i 204 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że uchybienie obowiązkowi przedstawienia towaru objętego procedurą wspólnotowego tranzytu zewnętrznego w urzędzie celnym przeznaczenia – w przypadku gdy dany towar został wyprowadzony z obszaru celnego Unii Europejskiej, a osoba uprawniona do korzystania ze wspomnianej procedury nie jest w stanie przedstawić dokumentów zgodnych z art. 365 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92 w wersji wynikającej z rozporządzenia Komisji (WE) nr 993/2001 z dnia 4 maja 2001 r. lub z art. 366 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 2454/93 w wersji wynikającej z rozporządzenia Komisji (WE) nr 1192/2008 z dnia 17 listopada 2008 r. – prowadzi do powstania długu celnego na podstawie art. 203 rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 1791/2006, a nie na podstawie art. 204 rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 1791/2006.

(¹) Dz.U. C 315 z 15.9.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Freistaat Bayern/Verlag Esterbauer GmbH

(Sprawa C-490/14) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Ochrona prawna baz danych — Dyrektywa 96/9/WE — Artykuł 1 ust. 2 — Zakres stosowania — Bazy danych — Mapy topograficzne — Niezależność elementów tworzących bazę danych — Możliwość oddzielenia tych elementów bez naruszenia wartości ich zawartości informacyjnej — Uwzględnienie przeznaczenia mapy topograficznej dla użytkownika)

(2015/C 429/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Freistaat Bayern

Strona pozwana: Verlag Esterbauer GmbH

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych należy interpretować w ten sposób, że dane geograficzne, które zostały oddzielone przez podmiot trzeci z mapy topograficznej w celu produkcji i sprzedaży innej mapy, zachowują po ich oddzieleniu wystarczającą wartość informacyjną, aby mogły zostać zakwalifikowane jako „niezależne elementy” „bazy danych” w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 34 z 2.2.2015.